

топотъ на хиледитѣ копита. Стълпове отъ прахъ, като мжтна завеса, съединиха земята съ облачното небе.

Бѣше тъмно вече, навсѣкжде се сипѣха шрапнели и грѣха въ мрака, като ракети. Но нищо не спираше устрема на конната маса и въ тъмния хаосъ на движението ѝ огненитѣ взривове, въ които врѣше цѣлото поле, сякашъ избухваха изподъ копитата на бѣснопрепускащитѣ коне. Отдѣлиха се нѣколко ескадрона и по-бързо и по-стремително полетѣха предъ всички, преминаха покрай батареята, слѣха своето ура съ урата на нейнитѣ защитници и превалиха оттаткъ хълма.

Нощта скри изведнѣжъ всичко. Гърмежитѣ следваха непрекжснато, ярко блещѣха шрапнели и фугаси. Появиха се коне, останали безъ ездачи, запираха се за минута разтревожени и осиротѣли и отново препускаха назадъ въ черния мракъ, отдето, като изъ нѣкоя бездна, идѣше страшниятъ шумъ на битката.

*

Сутринята деньтъ бѣше тихъ и природата отдѣхваше като следъ буря. Изъ полето предъ позицията се чернѣха много трупове срдѣ желтитѣ стърнища. Най-близо, отсамъ окопитѣ, лежеше ромънски офицерски кандидатъ. Той бѣше тежко раненъ младъ момъкъ, елегантно облѣченъ. Къмъ него отиваха коман-